

200706810/1.

Datum uitspraak: 1 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/13535 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 23 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 augustus 2007, verzonden op 27 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

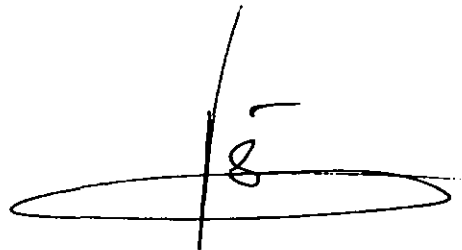
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007

282.

Verzonden: 1 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/13535

Datum uitspraak: 23 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Inzake

geboren op
v-nummer
van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. J.A.W. Enoch.

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 23 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 21 februari 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 27 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 7 augustus 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.F. van der Lubbe.

Registratienummer: AWB 07/13535

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Op 19 december 2001 heeft eiser een aanvraag gedaan om toelating als vluchteling. Bij besluit van 2 april 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dit besluit is na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle van 3 mei 2005 in rechte komen vast te staan.

Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

3. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

4. Ter beoordeling staat derhalve of eiser aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rusten.

5. Eiser heeft ter ondersteuning van de onderhavige aanvraag de volgende documenten overgelegd:

1. een document van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan van 15 mei 2006, met vertaling;
2. een document van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan van 24 juni 2006, met vertaling;
3. een brief van ... medewerker bij het International Rode Kruis in de stad Kabul van 27 september 2006, met vertaling;
4. een brief van de vader van eiser, met vertaling;

6. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser geen nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

7. De rechtbank overweegt als volgt.

8. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld, dat bovengenoemde documenten geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb zijn, nu gelet op de verklaring van de Koninklijke Marechaussee (verder: Kmar) van 28 februari 2007, de authenticiteit van beide documenten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken alsmede de brief van ... niet kan worden vastgesteld vanwege het ontbreken van referentiemateriaal alsmede op grond van het feit dat eiser geen informatie

Registratienummer: AWB 07/13535

3

kan verschaffen op welke wijze de vader van eiser in bezit is gekomen van de documenten. Dit klemmt temeer nu het met betrekking tot de documenten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken om interne correspondentie tussen overheidsinstellingen gaat.

9. De rechtbank is van oordeel dat de door eiser overgelegde documenten niet kunnen worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden als omschreven in artikel 4:6 van de Awb, immers gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 23 oktober 2006 (200605486/1), is het aan eiser om de authenticiteit van de door hem overgelegde documenten aannemelijk te maken. Gelet op de inhoud van het rapport van de Kmar en de verklaringen van eiser aangaande de verkrijging van de documenten is eiser hier niet in geslaagd. *per post verzonden.*

10. Ten aanzien van de documenten genoemd onder 3 en 4 overweegt de rechtbank dat deze documenten niet aangemerkt kunnen worden als zijnde afkomstig uit een objectieve en verifieerbare bron. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 25 september 2003 (200304202). Dientengevolge kan aan deze documenten niet die waarde worden gehecht die eiser aan de documenten gehecht wenst te zien. Naar oordeel van de rechtbank is derhalve gelet op het bovenstaande geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

11. Voor zover eiser een beroep heeft willen doen op artikel 29, eerste lid, onder b van de Vw 2000 overweegt de rechtbank als volgt. Eiser dient aannemelijk te maken dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De rechtbank verwijst daartoe allereerst naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle van 3 mei 2005 waarin is geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is geacht. Nu eiser zijn beroep enkel heeft onderbouwd door te verwijzen naar de algemene situatie in Afghanistan zoals omschreven in het ambtsbericht van januari 2007 inzake Afghanistan kan zijn beroep reeds hierom niet slagen.

12. Voor zover eiser, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van januari 2007 inzake Afghanistan, zich op het standpunt stelt dat verweerder ten onrechte geen categoriaal beschermingsbeleid voert ten aanzien van Afghanistan, overweegt de rechtbank als volgt. Bij de beantwoording van de vraag of de situatie in een land van herkomst van zodanige aard is dat daarvoor een categoriaal beschermingsbeleid gevoerd moet worden komt verweerder een grote mate van beleids- en beoordelingsvrijheid toe, die door de rechtbank slechts terughoudend kan worden getoetst. Dat wil zeggen dat uitsluitend ter beoordeling staat of het gebruik van de bevoegdheid niet kennelijk onredelijk is. De rechtbank stelt vast dat verweerder geen categoriaal beschermingsbeleid voert voor Afghanistan. Verweerder heeft zich, naar het oordeel van de rechtbank, ook in redelijkheid onder verwijzing naar het algemene ambtsbericht over Afghanistan van januari 2007 op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat een categoriaal beschermingsbeleid voor Afghanistan te voeren. Het beroep van eiser slaagt derhalve niet.

13. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 07/13535

4

De beslissing

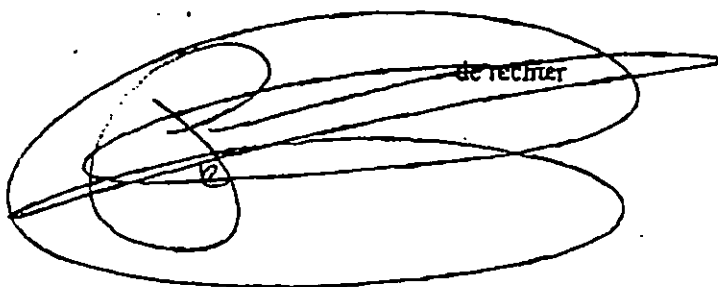
De rechthank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 23 augustus 2007 in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

27 AUG 2007

Voor fotocopie conform

De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

I

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5803	
B	24 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Per fax: 070-365 13 80

Amsterdam, 24 september '07

Appellant :
Verblijvende :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Afghaanse
IND nr. : 0112.19.8124
V nr. :

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant, verblijvende aan l kiest te dezer
zake woonplaats te Amsterdam, W.G. plein 222, 1054 SE te Amsterdam, ten kantore van zijn
bepaaldelijk gevolmachtigde.

Mr. B.D. Lit, verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn
door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraken van de Arrondissementsrechtbank 's-
Gravenhage nevenzittingsplaats Arnhem, d.d. 23 augustus 2007, verzonden op 27 augustus
2007, met het kenmerk AWB 07/13535. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als
productie 1.

Grief I

De eerste grief is gericht tegen rechtsoverweging 12. van de aangevallen uitspraak. Daarin
overweegt de rechtbank het volgende.

*"12. Voorzover eiser onder verwijzing naar het algemeen ambtbericht van het Ministerie van
Buitenlandse Zaken van januari 2007 inzake Afghanistan, zich op het standpunt stelt dat
verweerder ten onrechte geen categoriaal beschermingsbeleid voert ten aanzien van Afghanistan,
overweegt de rechtbank als volgt. Bij de beantwoording van de vraag of de situatie in een land van
herkomst van zodanige aard is dat daarvoor een beschermingsbeleid gevoerd moet worden komt
verweerder een grote mate van beleids- en beoordelingsruimte toe, die door de rechtbank slechts
terughoudend kan worden getoetst. Dat wil zeggen dat uitsluitend ter beoordeling staat of het
gebruik van de bevoegdheid niet kennelijk onredelijk is. De rechtbank stelt vast dat verweerder
geen categoriaal beschermingsbeleid voert voor Afghanistan. Verweerder heeft zich, naar het
oordeel van de rechtbank, ook in redelijkheid onder verwijzing naar het algemene ambtsbericht van
januari 2007 op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat een categoriaal
beschermingsbeleid voor Afghanistan te voeren. Het beroep van eiser slaagt derhalve niet."*

Ten onrechte heeft de rechtbank niet getoetst aan het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb.

Toelichting

Op 21 februari 2007 heeft appellant zijn tweede asielaanvraag ingediend.

Bij besluit van 23 maart 2007 heeft verweerder de voornoemde aanvraag op grond van artikel 4:6 van de Awb afgewezen.

Zoals uw rechtscollège eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 april 2003, in zaak no. 200206882/1, «JV» 2003/219), moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een besluit op een herhaalde aanvraag, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd.

Is hieraan voldaan, dan is, aldus vaste jurisprudentie, niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

In de thans aangevallen rechtsoverweging heeft de rechtbank door te overwegen dat uitsluitend ter beoordeling staat of het gebruik van de bevoegdheid om al dan niet een beleid van categoriaal beschermingsbeleid te voeren niet kennelijk onredelijk is, miskend dat zij gehouden is eerst te hebben getoetst aan de criteria van artikel 4:6 van de Awb alvorens aan het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 te toetsen, althans de rechtbank heeft in rechtsoverweging 12. ten onrechte terughoudend getoetst aan artikel 4:6 van de Awb.

Nu verweerder zelf de asielaanvraag van appellant op grond van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen, is de rechtbank, door direct te treden in een toetsing aan artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, buiten de omvang van het geschil getreden.

De rechtbank had zich dienen te beperken tot een beoordeling van de vraag of het ambtsbericht van januari 2007 aangemerkt kan worden als een rechtens relevant novum als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Indien het antwoord op de voornoemde vraag bevestigend luidde, dan had de rechtbank vervolgens dienen te constateren dat het bestreden besluit op dit punt een motiveringsgebrek vertoonde.

Grief II

Met zijn tweede grief bestrijdt appellant hetgeen wordt geoordeeld in rechtsoverweging 13. van de aangevallen uitspraak.

"13. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding"

De rechtbank heeft ten onrechte het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting

Uit hetgeen onder grief I is betoogd volgt dat het oordeel van de rechtbank dat het beroep ongegrond is onvoldoende draagkrachtig is onderbouwd.

Kortheidshalve wordt hiertoe dan ook volstaan met een verwijzing hetgeen onder grief I is betoogd.

Petitum

Redenen waarom appellant u verzoekt:

- Het hoger beroep gegrond te verklaren;
- De bestreden uitspraak te vernietigen en
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hongachtend,

Mr. B.D. Lit,
bepaaldelijk gevolmachtigde